

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/1369

від 4 липня 2017 року

про встановлення рамок для енергетичного маркування та скасування Директиви 2010/30/ЄС

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 194(2),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Після консультацій із Комітетом регіонів,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Союз прагне створити Енергетичний Союз із прогресивною кліматичною політикою. Енергоефективність є найважливішим елементом Рамок кліматичної та енергетичної політики Союзу до 2030 року і ключовим фактором зменшення попиту на енергію.
- (2) Енергетичне маркування дає змогу споживачам робити поінформований вибір, що ґрунтується на споживанні енергії пов'язаними з енергоспоживанням продуктами. Інформація про ефективні та сталі пов'язані з енергоспоживанням продукти робить вагомий внесок у заощадження енергії та зменшення рахунків за енергопостачання, водночас сприяє інноваціям та інвестиціям у виробництво енергоефективніших продуктів. Підвищення ефективності пов'язаних з енергоспоживанням продуктів завдяки поінформованому вибору споживачів і гармонізації відповідних вимог на рівні Союзу приносить користь також виробникам, галузі та економіці Союзу в цілому.
- (3) Комісія переглянула дієвість Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС ⁽³⁾ і встановила потребу в оновленні рамок енергетичного маркування для підвищення їхньої дієвості.
- (4) Доцільно замінити Директиву 2010/30/ЄС Регламентом, який по суті збереже сферу застосування, але змінить та посилить певні положення для уточнення та оновлення їхнього змісту з урахуванням технологічного прогресу, досягнутого в аспекті енергоефективності продуктів за останні роки. Оскільки споживання енергії транспортними засобами для перевезення людей або товарів прямо та опосередковано регулюється іншим правом і політиками Союзу, доцільно продовжувати виключати їх зі сфери дії цього Регламенту, включно з транспортними засобами з двигуном, які залишаються під час експлуатації в тому самому місці, як-от ліфти, ескалатори та стрічкові конвеєри.
- (5) Доцільно уточнити, що всі продукти, що вперше вводяться в обіг на ринку Союзу, зокрема й імпортовані продукти, що були в ужитку, повинні бути охоплені цим Регламентом. Однак, продукти, які надаються на ринку Союзу в другий або більше раз, не повинні бути включені.
- (6) Регламент є належним правовим інструментом, оскільки він встановлює чіткі та детальні правила, що унеможливує розбіжну транспозицію державами-членами, і таким чином

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/1369**від 4 липня 2017 року****про встановлення рамок для енергетичного маркування та скасування Директиви 2010/30/ЄС****(Текст стосується ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 194(2),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Після консультацій із Комітетом регіонів,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Союз прагне створити Енергетичний Союз із прогресивною кліматичною політикою. Енергоефективність є найважливішим елементом Рамок кліматичної та енергетичної політики Союзу до 2030 року і ключовим фактором зменшення попиту на енергію.
- (2) Енергетичне маркування дає змогу споживачам робити поінформований вибір, що ґрунтується на споживанні енергії пов'язаними з енергоспоживанням продуктами. Інформація про ефективні та сталі пов'язані з енергоспоживанням продукти робить вагомий внесок у заощадження енергії та зменшення рахунків за енергопостачання, водночас сприяє інноваціям та інвестиціям у виробництво енергоефективніших продуктів. Підвищення ефективності пов'язаних з енергоспоживанням продуктів завдяки поінформованому вибору споживачів і гармонізації відповідних вимог на рівні Союзу приносить користь також виробникам, галузі та економіці Союзу в цілому.
- (3) Комісія переглянула дієвість Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС ⁽³⁾ і встановила потребу в оновленні рамок енергетичного маркування для підвищення їхньої дієвості.
- (4) Доцільно замінити Директиву 2010/30/ЄС Регламентом, який по суті збереже сферу застосування, але змінить та посилить певні положення для уточнення та оновлення їхнього змісту з урахуванням технологічного прогресу, досягнутого в аспекті енергоефективності продуктів за останні роки. Оскільки споживання енергії транспортними засобами для перевезення людей або товарів прямо та опосередковано регулюється іншим правом і політиками Союзу, доцільно продовжувати виключати їх зі сфери дії цього Регламенту, включно з транспортними засобами з двигуном, які залишаються під час експлуатації в тому самому місці, як-от ліфти, ескалатори та стрічкові конвеєри.
- (5) Доцільно уточнити, що всі продукти, що вперше вводяться в обіг на ринку Союзу, зокрема й імпортовані продукти, що були в ужитку, повинні бути охоплені цим Регламентом. Однак, продукти, які надаються на ринку Союзу в другий або більше раз, не повинні бути включені.
- (6) Регламент є належним правовим інструментом, оскільки він встановлює чіткі та детальні правила, що унеможливує розбіжну транспозицію державами-членами, і таким чином забезпечує вищий ступінь гармонізації по всьому Союзу. Гармонізовані регулятивні рамки на рівні Союзу, а не окремої держави-члена, зменшують витрати для виробників, забезпечують рівні умови та вільний рух товарів на внутрішньому ринку.
- (7) Зменшення попиту на енергію визнано ключовою дією в Європейській стратегії енергетичної безпеки, визначеній у Повідомленні Комісії від 28 травня 2014 року. Рамкова стратегія Енергетичного Союзу, визначена у Повідомленні Комісії від 25 лютого 2015 року, також наголосила на першому принципі енергоефективності та необхідності повної імплементації чинного енергетичного права Союзу. Дорожня карта Рамкової стратегії Енергетичного Союзу, визначена в зазначеному Повідомленні, передбачала перегляд

рамок енергоефективності для продуктів у 2015 році. Цей Регламент удосконалює законодавчі та правозастосовчі рамки для енергетичного маркування.

- (8) Підвищення ефективності пов'язаних з енергоспоживанням продуктів завдяки поінформованому вибору споживачів приносить вигоди економіці Союзу, знижує попит на енергію та економить гроші споживачів на рахунках за енергопостачання, сприяє інноваціям та інвестиціям в енергоефективність, а також дає змогу галузям, які розробляють та виробляють найбільш енергоефективні продукти, отримувати конкурентну перевагу. Це також сприяє досягненню цільових показників енергоефективності Союзу до 2020 та 2030 років, а також цілей Союзу щодо довкілля та зміни клімату. Метою цього також є позитивний вплив на екологічні характеристики пов'язаних з енергоспоживанням продуктів та їхніх частин, включно з використанням інших ресурсів, окрім енергії.
- (9) Цей Регламент сприяє розвитку, визнанню споживачами та ринковому попиту на енергетично розумні продукти, які можуть бути активовані для взаємодії з іншими приладами та системами, включно із самою енергосистемою, задля підвищення енергоефективності чи використання відновлюваних джерел енергії, зменшення споживання енергії та сприяння інноваціям у промисловості Союзу.
- (10) Надання точної, відповідної та порівнянної інформації щодо конкретного споживання енергії пов'язаних з енергоспоживанням продуктів полегшує для споживача вибір на користь продуктів, які споживають менше енергії та інших необхідних ресурсів під час використання. Стандартизована обов'язкова етикетка для пов'язаних з енергоспоживанням продуктів є дієвим засобом надання потенційним споживачам порівнянної інформації щодо енергоефективності пов'язаних з енергоспоживанням продуктів. Етикетка повинна доповнюватися інформаційним листом продукту. Етикетка повинна бути легко впізнаваною, простою та стислою. Задля цього, чинну кольорову шкалу етикетки від темно-зеленого до червоного потрібно зберегти як основу для інформування споживачів про енергоефективність продуктів. Для того, щоб етикетка була реально корисною для споживачів, які шукають способів економії енергії та витрат, крок шкали на етикетці повинен відповідати суттєвій економії енергії та витрат для споживачів. Для більшості груп продуктів, якщо це доцільно, етикетка повинна, додатково до шкали етикетки, також вказувати абсолютне значення споживання енергії, щоб споживачі могли прогнозувати прямий вплив їхнього вибору на рахунки за енергопостачання. Однак, неможливо надати таку інформацію щодо пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, які самі не споживають енергію.
- (11) Класифікація з використанням літер від А до G продемонструвала свою ефективність за витратами для споживачів. Очікувано, що її однакове застосування для різних продуктів підвищить прозорість та розуміння серед споживачів. У разі якщо, через заходи з екодизайну відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС ⁽⁴⁾ продукти більше не можуть належати до класів «E», «F» або «G», такі класи, тим не менш, повинні бути вказані на етикетці сірим кольором. У виняткових і належним чином обґрунтованих випадках, таких як досягнення недостатньої економії в усьому спектрі семи класів, повинна бути можливість, щоб етикетка містила менше класів, ніж звичайна шкала А–G. У такому разі, шкала етикетки від темно-зеленого до червоного кольору повинна бути збережена для класів, які залишилися, і повинна застосовуватися тільки до нових продуктів, які вводяться в обіг або експлуатацію.
- (12) Коли постачальник вводить продукт в обіг, кожна одиниця продукту повинна супроводжуватися етикеткою у паперовій формі, що відповідає вимогам належного делегованого акта. Відповідний делегований акт повинен визначати найефективніший спосіб демонстрування етикеток з урахуванням наслідків для споживачів, постачальників і дилерів, і може передбачати, щоб етикетка була надрукована на пакованні продукту. Дилер повинен демонструвати етикетку, що постачається разом із одиницею продукту, у місці, як того вимагає відповідний делегований акт. Етикетка, що демонструється, повинна бути чітко видимою та розпізнаваною як етикетка, що належить до відповідного товару, не змушуючи споживача читати найменування бренду та номер моделі на етикетці, і повинна привертати увагу споживача, який розглядає продукти, що демонструються.
- (13) Не впливаючи на обов'язок постачальника надавати друковану етикетку разом з кожною одиницею продукту, вдосконалення цифрових технологій можуть дозволити використання електронних етикеток додатково до друкованої етикетки енергоефективності. Дилер також повинен мати можливість завантажувати інформаційний лист продукту з бази даних продуктів.
- (14) У разі неможливості демонструвати етикетку енергоефективності, наприклад, при певних формах дистанційного продажу, у візуальній рекламі та технічних промоційних матеріалах, потенційним споживачам

повинен надаватися принаймні клас енергоспоживання продукту та діапазон класів енергоефективності, наявні на етикетці.

- (15) Реакцією виробників на етикетку енергоефективності повинно бути розроблення та введення в обіг дедалі ефективніших продуктів. Паралельно, вони прагнуть припинити виробництво менш ефективних продуктів, до чого стимулює право Союзу щодо екодизайну. Такий технологічний розвиток призводить до того, що більшість моделей продуктів заповнює найвищі класи етикетки енергоефективності. Подальша диференціація продуктів може бути необхідною для того, щоб споживачі мали змогу належним чином порівнювати продукти, що призводить до потреби у зміні шкали етикеток. Тому цей Регламент повинен встановити детальні правила зміни шкали, щоб максимізувати правову визначеність для постачальників і дилерів.
- (16) Для декількох етикеток, встановлених делегованими актами, ухваленими на підставі Директиви 2010/30/ЄС, продукти повністю або переважно надаються у найвищих класах. Це знижує дієвість етикеток. Класи на наявних етикетках, залежно від групи продуктів, мають різні шкали, на яких найвищим класом може бути будь-який із класів від А до А+++ . У результаті цього, коли споживачі порівнюють етикетки з різних груп продуктів, вони можуть дійти думки, що для конкретної етикетки існують кращі класи енергоспоживання, ніж ті, які демонструються. Щоб уникнути такої потенційної плутанини, як перший крок доцільно здійснити первинну зміну шкали наявних етикеток, щоб забезпечити однорідність шкали А–G для трьох категорій продуктів відповідно до цього Регламенту.
- (17) Енергетичне маркування продуктів для обігріву приміщень і нагрівання води було тільки нещодавно запроваджене, і темпи технологічного прогресу в цих групах продуктів є відносно низькими. Поточна схема маркування чітко розрізняє технології використання традиційного викопного палива, для яких найкращим класом є А, і технології, що використовують відновлювані джерела енергії, які часто значно дорожчі, для яких зарезервовані класи А+, А++ та А+++ . Суттєвого заощадження енергії можна досягти за рахунок самих лише найефективніших технологій використання викопного палива, що дало б змогу продовжувати просувати їх як клас А. Оскільки ринок продуктів для обігріву приміщень і нагрівання води, ймовірно, повільно рухатиметься до технологій більш відновлюваної енергії, для таких продуктів доцільно здійснити зміну шкали етикеток енергоефективності пізніше.
- (18) Після первинної зміни шкали, частота подальшої зміни шкали повинна визначатися на основі відсотка проданих продуктів, що належать до вищих класів. Подальша зміна шкали повинна враховувати швидкість технологічного прогресу та потребу в уникненні надмірного тягаря для постачальників і дилерів, та особливо — для малого бізнесу. Тому строк у приблизно 10 років буде бажаним для частоти зміни шкали. У новій етикетці зі зміненою шкалою найвищий клас повинен залишатися вільним, щоб заохочувати технологічний прогрес, забезпечувати стабільність нормативно-правової бази, обмежити частоту зміни шкали та уможливити розроблення та визнання дедалі ефективніших продуктів. У виняткових випадках, коли очікується швидший розвиток технології, на момент запровадження нової етикетки зі зміненою шкалою два найвищі класи повинні бути вільними від усіх продуктів.
- (19) Перед зміною шкали Комісія повинна здійснити належне підготовче дослідження.
- (20) Для уникнення плутанини для покупців при зміні шкали етикетки для групи продуктів, така заміна етикеток повинна бути здійснена протягом короткого строку на дотичних продуктах, що демонструються в магазинах, та організації належних інформаційних кампаній для споживачів, що чітко вказують на запровадження нового варіанту етикетки.
- (21) У разі зміни шкали етикетки, постачальник протягом певного періоду повинен надавати дилеру і наявну етикетку, і етикетку зі зміненою шкалою. Заміна наявних етикеток на продуктах, що демонструються, зокрема і при продажі через Інтернет, на етикетки зі зміненою шкалою повинна здійснюватися якнайшвидше після дати заміни, визначеної в делегованому акті про зміну шкали етикетки. Дилери не повинні демонструвати етикетки зі зміненою шкалою до дати заміни.
- (22) Необхідно забезпечити чіткий і пропорційний розподіл обов'язків, що відповідають ролі кожного суб'єкта господарювання у процесі постачання і розповсюдження. Суб'єкти господарювання повинні нести відповідальність за відповідність вимогам у зв'язку з їхніми відповідними ролями в ланцюгу постачання, і надавати на ринку тільки ті продукти, що відповідають вимогам цього Регламенту та делегованих актів, ухвалених на підставі нього.
- (23) Щоб у споживачів зберігалася довіра до етикетки енергоефективності, потрібно не дозволяти використання для пов'язаних з енергоспоживанням продуктів і непов'язаних з енергоспоживанням продуктів інших

етикеток, що імітують етикетку енергоефективності. Якщо пов'язані з енергоспоживанням продукти не охоплені делегованими актами, держави-члени повинні мати можливість зберегти чинні чи запровадити нові національні схеми маркування таких продуктів. Додаткові етикетки, знаки, символи чи написи, які можуть ввести в оману чи заплутати споживачів щодо споживання енергії певним продуктом, з тієї самої причини повинні не дозволятися. Етикетки, передбачені відповідно до права Союзу, як-от маркування шин щодо ефективності споживання пального та інших екологічних параметрів, а також додаткові етикетки, як-от Energy Star ЄС і екомаркування ЄС, не повинні вважатися такими, що вводять в оману чи заплутують споживачів.

- (24) Дедалі частіше споживачам пропонуються оновлення програмного забезпечення чи вбудованої програми продуктів після введення продуктів в обіг або експлуатацію. Хоча здебільшого такі оновлення призначені для поліпшення характеристик продукту, вони також можуть впливати на енергоефективність та інші параметри продукту, вказані на етикетці енергоефективності. Якщо такі зміни завдають шкоди параметрам, вказаним на етикетці енергоефективності, споживачам повинно бути повідомлено про такі зміни та надано можливість погодитися на оновлення чи відмовитися від нього.
- (25) Для забезпечення правової визначеності необхідно роз'яснити, що до пов'язаних з енергоспоживанням продуктів застосовують правила нагляду за ринком у Союзі та контролю продуктів, що надходять на ринок Союзу, передбачені Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2008 ⁽⁵⁾. З огляду на принцип вільного руху товарів, органи ринкового нагляду держав-членів неодмінно повинні дієво співпрацювати між собою. Необхідно посилювати таку співпрацю щодо енергетичного маркування шляхом надання Комісією підтримки групам адміністративної співпраці з екодизайну та енергетичного маркування.
- (26) У пропозиції Комісії щодо нового регламенту з ринкового нагляду за продуктами інтегровано положення Регламенту (ЄС) № 765/2008, Директиви Європейського Парламенту і Ради 2001/95/ЄС ⁽⁶⁾ і декількох секторальних гармонізаційних законодавчих актів Союзу. Така пропозиція включає положення про запобіжне застереження, що міститься в Рішенні Європейського Парламенту і Ради № 768/2008/ЄС ⁽⁷⁾, яке має застосовуватися до всіх гармонізаційних законодавчих актів Союзу. Доки новий регламент досі розглядається співзаконодавцями, доцільно зробити покликання на Регламент (ЄС) № 765/2008 і включити запобіжне застереження до цього Регламенту.
- (27) Діяльність із ринкового нагляду, на яку поширюється Регламент (ЄС) № 765/2008, не спрямована виключно на охорону здоров'я та безпеки, але також застосовується й до правозастосування права Союзу, яке прагне захистити інші суспільні інтереси, включно з енергоефективністю. Відповідно до Повідомлення Комісії під назвою «20 заходів для Європи стосовно безпечніших продуктів, що відповідають вимогам: багаторічний план дій з нагляду за продуктами в ЄС» від 13 лютого 2013 року, методологія загального оцінювання ризику Союзу була оновлена таким чином, що вона охоплює всі ризики, включно з тими, що стосуються енергетичного маркування.
- (28) Послідовна та ефективна за витратами діяльність із ринкового нагляду по всьому Союзу також вимагає добре структурованого, комплексного архівування всієї відповідної інформації та обміну нею між державами-членами, зокрема, щодо національної діяльності у цьому контексті, включно з покликаннями на нотифікацію, що вимагається цим Регламентом. База даних Інформаційно-комунікаційної системи щодо ринкового нагляду (ICSMS), створена Комісією, добре підходить для формування повноцінної бази даних щодо ринкового нагляду, тому варто наполегливо заохочувати її використання.
- (29) Щоб створити корисний інструмент для споживачів, передбачити альтернативні способи отримання дилерами інформаційних листів продукту, полегшити моніторинг відповідності та надати актуальні ринкові дані для регуляторного процесу щодо перегляду етикеток та інформаційних листів для конкретних продуктів, Комісія повинна створити та підтримувати базу даних продуктів, що складається з відкритої частини та частини, що стосується відповідності, доступ до яких повинен забезпечуватися через онлайн-портал.
- (30) Без обмеження обов'язків держав-членів щодо ринкового нагляду та обов'язків постачальників щодо перевірки продуктів на відповідність, постачальники повинні забезпечувати доступність за допомогою електронних засобів інформації, що вимагається, про відповідність продукту в базі даних продуктів. Інформація, важлива для споживачів і дилерів, повинна бути оприлюднена у відкритій частині бази даних продуктів. Така інформація повинна бути доступною як відкриті дані, щоб надати можливість її використання розробниками мобільних додатків та інших інструментів порівняння. Легкий прямий доступ до відкритої частини бази даних продуктів повинен полегшуватися орієнтованими на користувача інструментами, як-от динамічний код швидкого відгуку (QR-код), розміщуваних на друкованих етикетках.

- (31) Частина бази даних продуктів, що стосується відповідності, повинна підпадати під жорсткі правила захисту даних. Конкретні частини технічної документації, які вимагаються в частині бази даних, що стосується відповідності, повинні надаватися органам ринкового нагляду та Комісії. Якщо певна технічна інформація є настільки чутливою, що було б недоцільно включати її до категорії технічної документації, як викладено в делегованих актах, ухвалених на підставі цього Регламенту, органи ринкового нагляду повинні зберегти право доступу до такої інформації, коли це необхідно відповідно до обов'язку співпраці з постачальниками або шляхом добровільного вивантаження постачальниками додаткових частин технічної документації до бази даних продуктів.
- (32) Щоб база даних продуктів яконайскоріше стала корисною, реєстрацію всіх моделей, одиниці яких вводять в обіг з дати набуття чинності цим Регламентом, необхідно зробити обов'язковою. Для моделей, одиниці яких введені в обіг до дати набуття чинності цим Регламентом, і які вже не реалізуються, реєстрація повинна бути необов'язковою. Повинен бути передбачений належний перехідний період для розроблення бази даних, і щоб давати змогу постачальникам виконувати свої зобов'язання щодо реєстрації. Якщо до вже введеного в обіг товару вносять будь-які зміни, що мають значення для етикетки та інформаційного листа продукту, продукт повинен вважатися новою моделлю, а постачальник повинен реєструвати його в базі даних продуктів. Комісія у співпраці з органами ринкового нагляду й постачальниками повинна приділяти особливу увагу перехідному процесу до повного впровадження відкритої частини бази даних продуктів і частини, що стосується відповідності.
- (33) Санкції, застосовні в разі порушень положень цього Регламенту та делегованих актів, ухвалених на підставі нього, повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними.
- (34) Щоб сприяти енергоефективності, зменшенню зміни клімату та охороні довкілля, держави-члени повинні мати змогу створювати стимули для використання енергоефективних продуктів. Держави-члени мають свободу вирішувати щодо характеру таких стимулів. Такі стимули повинні відповідати правилам Союзу щодо державної допомоги й не повинні створювати необґрунтованих ринкових бар'єрів. Цей Регламент не завдає шкоди результатам будь-якої майбутньої процедури державної допомоги, яка може бути вжита відповідно до статей 107 і 108 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС) стосовно таких стимулів.
- (35) Споживання енергії, характеристики та інша інформація щодо продуктів, на які поширюються вимоги до конкретних продуктів на підставі цього Регламенту, повинні вимірюватися за допомогою надійних, точних і відтворюваних методів, що враховують загально визнані новітні методи вимірювання та розрахунку. В інтересах належного функціонування внутрішнього ринку стандарти повинні бути гармонізовані на рівні Союзу. Такі методи та стандарти повинні, наскільки це можливо, враховувати використання певного продукту в реальних умовах, відображати середню поведінку споживачів та бути надійними, щоб стримувати їх умисний та неумисний обхід. Етикетки енергоефективності повинні відображати порівняльні показники фактичного використання продуктів у межах обмежень, зумовлених потребою в надійних і відтворюваних лабораторних випробуваннях. Тому постачальникам слід заборонити включати в тестові умови програмне чи апаратне забезпечення, яке автоматично змінює характеристики продукту. За відсутності опублікованих стандартів на момент застосування вимог до конкретних продуктів, Комісія повинна опублікувати в *Офіційному віснику Європейського Союзу* перехідні методи вимірювання та розрахунку стосовно таких вимог до конкретних продуктів. Після публікації покликання на такий стандарт, відповідність йому повинна надавати презумпцію відповідності методам вимірювання для зазначених вимог до конкретних продуктів, ухвалених на основі цього Регламенту.
- (36) Комісія повинна передбачити довгостроковий робочий план перегляду етикеток для конкретних пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, включно з орієнтовним переліком подальших пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, для яких можуть бути запроваджені етикетки енергоефективності. Виконання робочого плану має починатися з технічного, екологічного та економічного аналізу відповідних груп продуктів. Такий аналіз повинен також враховувати додаткову інформацію, що включає можливість та вартість надання споживачам інформації про характеристики пов'язаного з енергоспоживанням продукту, як-от його споживання енергії, довговічність чи екологічні характеристики, у світлі цілей сприяння економіці замкнутого циклу. Така додаткова інформація повинна підвищувати зрозумілість та дієвість етикетки для споживачів і не повинна призводити до будь-яких негативних наслідків для споживачів.
- (37) На постачальників продуктів, що реалізуються відповідно до Директиви 2010/30/ЄС до дати набуття чинності цим Регламентом повинен продовжувати поширюватися обов'язок надавати електронну версію

технічної документації відповідних продуктів на запит органів ринкового нагляду. Належні перехідні положення повинні забезпечувати правову визначеність та безперервність у цьому контексті.

- (38) Крім того, щоб забезпечити безперебійний перехід до цього Регламенту, діючі вимоги, встановлені делегованими актами, ухваленими на підставі статті 10 Директиви 2010/30/ЄС і Директиви Комісії 96/60/ЄС ⁽⁸⁾, повинні й надалі застосовуватися до відповідних груп продуктів до їх скасування або заміни делегованими актами, ухваленими на підставі цього Регламенту. Застосування зазначених діючих вимог не обмежує застосування обов'язків згідно з цим Регламентом.
- (39) Щоб встановити конкретні групи пов'язаних з енергоспоживанням продуктів відповідно до набору конкретних критеріїв та задля встановлення етикеток та інформаційних листів для конкретних продуктів, Комісії необхідно делегувати повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 ДФЄС. Особливо важливо, щоб Комісія проводила відповідні консультації під час своєї підготовчої роботи, також і на експертному рівні, та щоб такі консультації провадилися відповідно до принципів, встановлених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення ⁽⁹⁾. Зокрема, для забезпечення рівної участі в підготовці делегованих актів Європейський Парламент і Рада отримують усі документи одночасно з експертами держав-членів, а їхні експерти систематично отримують доступ до засідань експертних груп Комісії, що займаються підготовкою делегованих актів.
- (40) Щоб забезпечити однакові умови імплементації цього Регламенту, на Комісію повинні бути покладені виконавчі повноваження щодо визначення, у рамках запобіжної процедури Союзу, чи є національний захід обґрунтованим, та встановлення детальних вимог щодо оперативних деталей, що стосуються бази даних продуктів. Згадані повноваження повинні здійснюватися відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 ⁽¹⁰⁾.
- (41) Оскільки цілі цього Регламенту, а саме давати змогу споживачам обирати більш ефективні продукти шляхом надання належної інформації, не можуть достатньою мірою бути досягнуті державами-членами, а радше можуть бути краще досягнуті на рівні Союзу шляхом подальшого вдосконалення гармонізованих регулятивних рамок і забезпечення рівних умов для виробників, Союз може ухвалювати інструменти згідно з принципом субсидіарності, як визначено у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, встановленого в зазначеній статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення таких цілей.
- (42) Ця Регламент не обмежує зобов'язання держав-членів щодо кінцевих строків транспозиції до національного законодавства та дат застосування Директиви 2010/30/ЄС.
- (43) Таким чином, Директиву 2010/30/ЄС необхідно скасувати,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює рамки, що застосовуються до пов'язаних із енергоспоживанням продуктів («продукти»), введених в обіг або введених в експлуатацію. Він передбачає маркування таких продуктів і надання стандартної інформації про енергоефективність продукту, споживання продуктами енергії та інших ресурсів під час використання та додаткової інформації щодо продуктів, таким чином даючи змогу споживачам обирати більш ефективні продукти, щоб вони могли зменшити споживання енергії.
2. Цей Регламент не застосовують до:
 - (a) уживаних продуктів (продуктів секонд-хенду), крім випадків, коли їх імпортують із третьої країни;
 - (b) транспортних засобів для перевезення людей або товарів.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (1) «пов'язаний з енергоспоживанням продукт» або «продукт» означає товар або систему, що під час використання впливає на споживання енергії, введені в обіг або введені в експлуатацію, і включає складові

частини, що під час використання впливають на споживання енергії, які вводять в обіг або вводять в експлуатацію для споживачів та які призначені для вбудування в продукти;

- (2) «група продуктів» означає групу продуктів, що мають однакові основні функціональні можливості;
- (3) «система» означає поєднання декількох товарів, які разом виконують конкретну функцію в передбаченому середовищі та енергоефективність яких може бути визначена як єдине ціле;
- (4) «модель» означає версію продукту, всі одиниці якого мають однакові технічні характеристики, важливі для етикетки та інформаційного листа продукту, та мають однаковий ідентифікатор моделі;
- (5) «ідентифікатор моделі» означає код, зазвичай літерно-цифровий, який вирізняє конкретну модель продукту з-поміж інших моделей під тією самою торговельною маркою або під тим самим найменуванням постачальника;
- (6) «еквівалентна модель» означає модель, яка має однакові технічні характеристики, важливі для етикетки, й однаковий інформаційний лист продукту, але вводиться в обіг або експлуатацію тим самим постачальником як інша модель із відмінним ідентифікатором моделі;
- (7) «надання на ринку» означає платне або безоплатне постачання продукту для розповсюдження чи використання на ринку Союзу в процесі здійснення комерційної діяльності;
- (8) «введення в обіг» означає перше надання продукту на ринку Союзу;
- (9) «введення в експлуатацію» означає перше використання продукту за призначенням на ринку Союзу;
- (10) «виробник» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, яка виготовляє продукт або замовляє проектування чи виготовлення продукту та реалізовує такий продукт під своїм найменуванням або своєю торговельною маркою;
- (11) «уповноважений представник» означає фізичну чи юридичну особу, що має осідок на території Союзу, яка отримала письмове доручення від виробника діяти від його імені щодо визначених завдань;
- (12) «імпортер» означає фізичну чи юридичну особу, що має осідок на території Союзу, яка вводить в обіг на ринку Союзу продукт із третьої країни;
- (13) «дилер» означає роздрібного торговця або іншу фізичну чи юридичну особу, яка надає продукти для продажу, прокату чи лізингу або демонструє їх споживачам чи монтажникам у ході комерційної діяльності на платній або безоплатній основі;
- (14) «постачальник» означає виробника, що має осідок на території Союзу, або його уповноваженого представника, що не має осідку на території Союзу, або імпортера, який вводить продукт в обіг на ринку Союзу;
- (15) «дистанційний продаж» означає надання продукту для продажу, прокату чи лізингу за поштовим замовленням, каталогом, через Інтернет, шляхом телемаркетингу або в будь-який інший спосіб, коли не очікується, що потенційний споживач може побачити продукт, який демонструється;
- (16) «споживач» означає фізичну чи юридичну особу, яка купує, бере в прокат або отримує продукт для власного використання, незалежно від того, чи пов'язані її цілі з торговельною діяльністю, підприємницькою діяльністю, ремеслом чи професією;
- (17) «енергоефективність» означає співвідношення між вихідною кількістю отриманих результатів діяльності (продуктивності), послуг, товарів або енергії та вхідною спожитою енергією;
- (18) «гармонізований стандарт» означає стандарт, як означено в пункті (с) статті 2(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1025/2012 ⁽¹¹⁾;
- (19) «етикетка» означає графічну діаграму в друкованій або електронній формі, включно із закритою шкалою, що використовує тільки літери від А до G, кожна літера якої представляє клас, а кожен клас відповідає заощадженій енергії, з сімома різними кольорами — від темно-зеленого до червоного, задля інформування споживачів про енергоефективність та споживання енергії; вона включає етикетки зі зміненою шкалою та етикетки з меншою кількістю класів і кольорів відповідно до статті 11(10) і (11);
- (20) «зміна шкали» означає дію, внаслідок якої вимоги для отримання певного класу енергоспоживання на етикетці для конкретної групи продуктів стають суворішими;
- (21) «етикетка зі зміненою шкалою» означає етикетку для конкретної групи продуктів, шкала якої зазнала зміни і відрізняється від етикеток до зміни шкали, хоча і зберігає візуальну та сприйняттеву узгодженість з усіма

етикетками;

- (22) «інформаційний лист продукту» означає стандартний документ, що містить інформацію стосовно продукту, у друкованій чи електронній формі;
- (23) «технічна документація» означає документи, достатні для того, щоб уможливити оцінювання органами ринкового нагляду достовірності етикетки та інформаційного листа продукту, включно з протоколами випробувань або подібними технічними даними;
- (24) «додаткова інформація» означає інформацію, як указано в делегованому акті, щодо функціональних і екологічних характеристик;
- (25) «база даних продуктів» означає систематизований набір даних щодо продуктів, що складається з відкритої частини для споживачів, інформація з якої щодо параметрів окремих продуктів є доступною за допомогою електронних засобів, онлайнного порталу для доступу та частини бази даних, що стосується відповідності, з чітко визначеними вимогами до доступу та безпеки;
- (26) «допустимі відхилення для цілей верифікації» означає максимальне допустиме відхилення результатів вимірювання та розрахунку верифікаційних випробувань, що здійснюються органами ринкового нагляду або від імені таких органів, порівняно зі значеннями оголошених чи опублікованих параметрів, що відображає відхилення, яке виникає внаслідок міжлабораторних відмінностей.

Стаття 3

Загальні обов'язки постачальників

1. Постачальник повинен забезпечувати, щоб кожна окрема одиниця продукту, який вводиться в обіг, безкоштовно супроводжувалася точними друкованими етикетками та інформаційними листами продукту відповідно до цього Регламенту та належних делегованих актів.

Як альтернатива наданню інформаційного листа продукту разом із продуктом, делеговані акти, зазначені в пункті (h) статті 16(3), можуть передбачити, що постачальнику достатньо внести параметри з такого інформаційного листа продукту до бази даних продуктів. У такому разі постачальник надає дилеру інформаційний лист продукту в друкованій формі на його запит.

Делеговані акти можуть передбачити, щоб етикетка була надрукована на пакованні продукту.

2. Постачальник повинен передавати дилеру друковані етикетки, включно з етикетками зі зміненою шкалою, відповідно до статті 11(13) та інформаційні листи продукту безкоштовно, швидко та, у будь-якому разі, протягом п'яти робочих днів від запиту дилера про це.

3. Постачальник повинен забезпечувати точність етикеток та інформаційних листів продукту, які він надає, і складати технічну документацію, яка є достатньою, щоб уможливити перевірку точності.

4. Після введення моделі в експлуатацію, постачальник повинен звертатися до споживача за чіткою згодою щодо внесення будь-яких змін, шляхом оновлення, до одиниці продукту, що матимуть негативний вплив на параметри з етикетки енергоефективності такої одиниці продукту, як визначено у відповідному делегованому акті. Постачальник повинен повідомляти споживача про мету такого оновлення та про зміни в параметрах, як і про будь-яку зміну класу етикетки. На період, що є пропорційним середньому строку служби продукту, постачальник повинен надавати споживачу можливість відмовитися від оновлення, без втрати функціональності, якій можливо запобігти.

5. Постачальник не повинен вводити в обіг продукти, розроблені таким чином, щоб характеристики моделі автоматично змінювалися в умовах випробування, задля досягнення сприятливішого рівня будь-якого з параметрів, визначених у відповідному делегованому акті чи включених до будь-якої документації, що надається разом із продуктом.

Стаття 4

Обов'язки постачальників щодо бази даних продуктів

1. З 1 січня 2019 року постачальник повинен перед введенням в обіг одиниці нової моделі, на яку поширюється дія делегованого акта, внести до відкритої частини та частини, що стосується відповідності, бази даних продуктів інформацію про таку модель, як визначено в додатку I.

2. Якщо одиниці моделі, на яку поширюється дія делегованого акта, вводять в обіг з 1 серпня 2017 року по 1 січня 2019 року, постачальник повинен внести до бази даних продуктів інформацію, визначену в додатку I, щодо такої моделі до 30 червня 2019 року.

До внесення даних до бази даних продуктів, постачальник повинен зробити електронну версію технічної документації доступною для інспектування протягом 10 днів з моменту отримання запиту від органів ринкового нагляду чи від Комісії.

3. Постачальник може вносити до бази даних продуктів інформацію щодо моделей, як визначено в додатку I, одиниці якої були введені в обіг виключно до 1 серпня 2017 року.

4. Продукт, до якого були внесені зміни, що впливають на етикетку чи на інформаційний лист продукту, повинен вважатися новою моделлю. Коли постачальник більше не вводить в обіг одиниці моделі, він повинен вказати це у базі даних.

5. Обов'язки, зазначені у параграфах 1 і 2 цієї статті, не застосовують до обігрівальних комплексів, зазначених у делегованих регламентах Комісії (ЄС) № 811/2013 ⁽¹²⁾, (ЄС) № 812/2013 ⁽¹³⁾ і (ЄС) 2015/1187 ⁽¹⁴⁾, якщо надання етикеток для таких комплексів є одноосібною відповідальністю дилера.

6. Після введення в обіг останньої одиниці моделі, постачальник повинен зберігати інформацію щодо такої моделі в частині бази даних продуктів, що стосується відповідності, протягом 15 років. У відповідних випадках, у зв'язку з середнім строком служби продукту, на підставі пункту (q) статті 16(3) може бути передбачений коротший строк зберігання інформації. Інформація з відкритої частини бази даних не повинна видалятися.

Стаття 5

Обов'язки дилерів

1. Дилер повинен:

(a) демонструвати у видимий спосіб етикетку, надану постачальником або оприлюднену відповідно до параграфа 2, для одиниць моделі, на яку поширюється дія відповідного делегованого акта, зокрема і для дистанційного продажу через Інтернет; та

(b) надавати споживачам інформаційний лист продукту, у тому числі і в фізичній формі в пункті продажу на запит споживача.

2. Якщо, незважаючи на статтю 3(1), дилер не має етикетки, він повинен звернутися по неї до постачальника згідно зі статтею 3(2).

3. Якщо, незважаючи на статтю 3(1), дилер не має інформаційного листа продукту, він повинен звернутися по нього до постачальника згідно зі статтею 3(2); або, за власним рішенням, — роздрукувати чи завантажити його з бази даних продуктів для електронного відображення, якщо такі функції доступні для відповідного продукту.

Стаття 6

Інші обов'язки постачальників і дилерів

Постачальник і дилер повинні:

(a) робити покликання на клас енергоефективності продукту та діапазон класів ефективності, наявні на етикетці, у візуальній рекламі та технічних промоційних матеріалах для конкретної моделі відповідно до належного делегованого акта;

(b) співпрацювати з органами ринкового нагляду та вживати негайних заходів для усунення будь-якої невідповідності вимогам, визначеним у цьому Регламенті та відповідних делегованих актах, що належить до їхньої відповідальності, із власної ініціативи чи коли цього вимагають органи ринкового нагляду;

(c) щодо продуктів, на які поширюється дія делегованих актів, не надавати та не демонструвати інші етикетки, знаки, символи чи написи, які не відповідають вимогам цього Регламенту та відповідних делегованих актів, якщо це може ввести в оману чи заплутати споживачів щодо споживання енергії чи інших ресурсів під час використання;

(d) щодо продуктів, на які не поширюється дія делегованих актів, не постачати чи не демонструвати етикетки, які імітують етикетки, передбачені відповідно до цього Регламенту та відповідних делегованих актів;

(e) щодо продуктів, не пов'язаних з енергоспоживанням, не постачати чи не демонструвати етикетки, які

імітують етикетки, передбачені цим Регламентом і делегованими актами.

Пункт (d) у першому підпараграфі не стосується етикеток, передбачених національним правом, окрім випадків, коли такі етикетки передбачені делегованими актами.

Стаття 7

Обов'язки держав-членів

1. Держави-члени не повинні перешкоджати на своїй території введенню в обіг або експлуатацію продуктів, що відповідають вимогам цього Регламенту та відповідних делегованих актів.
2. Якщо держави-члени надають стимули для продукту, визначеного у делегованому акті, такі стимули повинні бути спрямовані на два найбільш заповнені класи енергоефективності, або на вищі класи, як встановлено в такому делегованому акті.
3. Держави-члени повинні забезпечувати, щоб запровадження та зміна шкали етикеток супроводжувалося просвітницькими та рекламно-інформаційними кампаніями щодо енергетичного маркування. У разі доцільності, це робиться у співпраці з постачальниками та дилерами. Комісія підтримує співпрацю та обмін найкращими практиками щодо таких кампаній, зокрема шляхом рекомендування спільних ключових тез.
4. Держави-члени повинні встановити правила щодо санкцій і механізмів контролю за виконанням, застосовні у разі порушень цього Регламенту та делегованих актів, і вживають усіх необхідних заходів для забезпечення їх імплементації. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними. Правила, які відповідають вимогам статті 15 Директиви 2010/30/ЄС, вважаються такими, що відповідають вимогам цього параграфа стосовно санкцій.

Держави-члени повинні до 1 серпня 2017 року повідомити Комісію про правила, зазначені в першому підпараграфі, про які ще не було повідомлено Комісію, а також без затримки повідомляти її про будь-які подальші зміни, які на них впливають.

Стаття 8

Ринковий нагляд у Союзі та контроль продуктів, що надходять на ринок Союзу

1. Статті з 16 по 29 Регламенту (ЄС) № 765/2008 застосовуються до продуктів, що підпадають під дію цього Регламенту та відповідних делегованих актів.
2. Комісія повинна заохочувати та підтримувати співпрацю та обмін інформацією про ринковий нагляд, що стосується етикетування продуктів, між національними органами влади держав-членів, відповідальними за ринковий нагляд або контроль продуктів, що надходять на ринок Союзу, і між ними та Комісією, між іншим, шляхом більшого залучення груп адміністративної співпраці з екодизайну та енергетичного маркування. Такі обміни інформацією також повинні відбуватися, коли результати випробувань демонструють відповідність продукту цьому Регламенту та належному делегованому акту.
3. Загальні програми ринкового нагляду або конкретні секторальні програми держав-членів, запроваджені на підставі статті 18 Регламенту (ЄС) № 765/2008, повинні включати заходи для забезпечення дієвого дотримання положень цього Регламенту.
4. Комісія повинна у співпраці з групами адміністративної співпраці з екодизайну та енергетичного маркування розробити настанови для застосування цього Регламенту, зокрема щодо найкращих практик для випробування продуктів та обміну інформацією між національними органами ринкового нагляду і Комісією.
5. Органи ринкового нагляду мають право стягнути з постачальника витрати на інспектування документів і фізичні випробування продукту в разі його невідповідності цьому Регламенту та належним делегованим актам.

Стаття 9

Процедура на національному рівні для поводження з продуктами, що становлять ризик

1. Якщо органи ринкового нагляду однієї держави-члена мають достатні підстави вважати, що продукт, на який поширюється дія цього Регламенту, становить загрозу для аспектів охорони суспільних інтересів, охоплених цим Регламентом, як-от для аспектів охорони довкілля чи захисту прав споживачів, вони повинні виконати стосовно такого продукту оцінювання з охопленням усіх вимог щодо енергетичного маркування, що стосуються такого

ризиків та встановлені в цьому Регламенті чи у відповідному делегованому акті. Постачальники та дилери повинні мірою необхідності співпрацювати з органами ринкового нагляду для цілей такого оцінювання.

2. Якщо під час оцінювання, зазначеного в параграфі 1, органи ринкового нагляду виявляють, що продукт не відповідає вимогам, встановленим у цьому Регламенті чи у відповідному делегованому акті, вони невідкладно вимагають від постачальника чи, у відповідних випадках, від дилера вжити всіх належних коригувальних дій, щоб привести продукт у відповідність до таких вимог, у відповідних випадках — вилучити продукт з ринку, або, у відповідних випадках — відкликати продукт протягом розумного періоду, сумірного характеру ризику, відповідно до їхніх вказівок.

Стаття 21 Регламенту (ЄС) № 765/2008 застосовується до заходів, зазначених у цьому параграфі.

3. Якщо органи ринкового нагляду вважають, що невідповідність, зазначена в параграфі 2, не обмежена їхньою національною територією, вони повинні повідомити Комісію та інші держави-члени про результати оцінювання, а також про дії, виконання яких вони вимагають від постачальника чи дилера.

4. Постачальник або, у відповідних випадках, дилер забезпечує вжиття всіх належних коригувальних чи обмежувальних дій відповідно до параграфу 2 щодо всіх таких продуктів, які він надав на ринку на всій території Союзу.

5. Якщо постачальник або, у відповідних випадках, дилер не вживає необхідних коригувальних дій протягом періоду, зазначеного в параграфі 2, органи ринкового нагляду вживають усіх належних тимчасових заходів, щоб заборонити або обмежити надання продукту на своєму національному ринку, вилучити продукт з обігу на такому ринку чи відкликати його.

6. Органи ринкового нагляду повинні невідкладно повідомляти Комісію та інші держави-члени про заходи, вжиті на підставі параграфу 5. Така інформація повинна включати усі доступні дані, зокрема:

- (a) дані, необхідні для ідентифікації невідповідного продукту;
- (b) походження продукту;
- (c) характер підозрюваної невідповідності та викликаного/спричиненого нею ризику;
- (d) характер і тривалість вжитих національних заходів, а також аргументацію, надану постачальником або, у відповідних випадках, дилером.

Зокрема, органи ринкового нагляду повинні зазначити, чи така невідповідність спричинена тим, що такий продукт не виконує вимоги, пов'язані з аспектами охорони суспільних інтересів, встановлені в цьому Регламенті, або тим, що наявні недоліки в гармонізованих стандартах, зазначених у статті 13, які надають презумпцію відповідності.

7. Держави-члени, інші ніж держава-член, що ініціює процедуру, негайно повідомляють Комісії та іншим державам-членам про будь-які ухвалені інструменти та будь-яку додаткову інформацію, що є в їхньому розпорядженні та стосується невідповідності певного продукту вимогам, та, в разі незгоди з національним заходом, повідомлення про який було отримано, про свої заперечення.

8. Якщо протягом 60 днів з моменту одержання інформації, зазначеної в параграфі 6, жодна держава-член чи Комісія не висунула заперечення стосовно тимчасового заходу, вжитого державою-членом, такий захід вважають обґрунтованим.

9. Держави-члени забезпечують негайне вжиття належних обмежувальних заходів щодо обумовленого продукту, як-от вилучення цього продукту з обігу на своїх ринках.

Стаття 10

Запобіжна процедура Союзу

1. Якщо після завершення процедури, визначеної у статті 9(4) і (5), будуть висунуті заперечення проти заходу, вжитого державою-членом, або якщо Комісія вважає, що відповідний національний інструмент суперечить праву Союзу, Комісія повинна невідкладно провести консультації з державою-членом і постачальником або, у відповідних випадках, дилером та оцінити національний захід.

На основі результатів такого оцінювання Комісія за допомогою імплементаційного акта вирішує, чи є відповідний національний захід обґрунтованим, і може запропонувати належний альтернативний захід. Зазначений імплементаційний акт ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 18(2).

2. Комісія адресує своє рішення всім державам-членам і негайно повідомляє його їм та відповідному постачальнику чи дилеру.
3. Якщо національний захід вважається обґрунтованим, усі держави-члени вживають необхідних заходів, щоб забезпечити вилучення з обігу продукту, що не відповідає вимогам, та інформують про це Комісію. Якщо національний захід вважається необґрунтованим, відповідна держава-член повинна скасувати такий захід.
4. Якщо національний інструмент вважається обґрунтованим, а невідповідність продукту пояснюється недоліками в гармонізованих стандартах, зазначених у статті 9(6) цього Регламенту, Комісія застосовує процедуру, передбачену в статті 11 Регламенту (ЄС) № 1025/2012.
5. Коригувальні чи обмежувальні заходи на підставі статті 9(2), (4), (5) або (9), або статті 10(3) поширюються на всі одиниці моделі, які не відповідають вимогам, і на всі еквівалентні моделі, за винятком тих одиниць, відповідність яких продемонстрована постачальником.

Стаття 11

Процедура запровадження етикетом та зміни шкали етикеток

1. Щодо груп продуктів, зазначених у параграфах 4 і 5, Комісія змінює шкалу етикеток, чинних станом на 1 серпня 2017 року, з урахуванням положень параграфів 4 і 5 та параграфів 8–12.

Як відступ від вимоги суттєвої економії енергії та витрат, визначеної в пункті (b) статті 16(3), якщо зміна шкали не може забезпечити такої економії, вона повинна забезпечувати принаймні однорідність шкали А–G.

2. Якщо станом на 1 серпня 2017 року для групи продуктів не існує етикетка, Комісія може, з урахуванням положень параграфів 8–12, запровадити етикетку.

3. У разі виконання вимог пункту (a) або (b) параграфа 6 та з урахуванням положень параграфів 8–12 Комісія може здійснювати подальшу зміну шкали етикеток, шкалу яких було змінено відповідно до параграфа 1 або які було запроваджено відповідно до параграфа 2.

4. Щоб забезпечити однорідність шкали А–G, Комісія повинна до 2 серпня 2023 року ухвалити делеговані акти на підставі статті 16 цього Регламенту задля доповнення цього Регламенту шляхом запровадження етикеток зі зміненою шкалою А–G для груп продуктів, на які поширюється дія делегованих актів, ухвалених на підставі Директиви 2010/30/ЄС, щоб демонструвати етикетки зі зміненою шкалою як у магазинах, так і при продажу через Інтернет, протягом 18 місяців з дати набуття чинності делегованих актів, ухвалених на підставі цього Регламенту.

При визначенні порядку зміни шкали для груп продуктів Комісія повинна враховувати частку продуктів, що належать до найвищих класів.

5. Як відступ від параграфа 4, Комісія повинна:

- (a) до 2 серпня 2025 року представити перегляди щодо груп продуктів, на які поширюються делеговані регламенти (ЄС) № 811/2013, (ЄС) № 812/2013 і (ЄС) 2015/1187, задля зміни шкали для таких груп продуктів, та, залежно від випадку, до 2 серпня 2026 року ухвалити делеговані акти на підставі статті 16 цього Регламенту задля доповнення цього Регламенту шляхом запровадження етикеток зі зміненою шкалою А–G.

У будь-якому разі, делеговані акти для запровадження етикеток зі зміненою шкалою А–G повинні бути ухвалені не пізніше 2 серпня 2030 року.

- (b) до 2 листопада 2018 року ухвалити делеговані акти на підставі статті 16 цього Регламенту задля доповнення цього Регламенту шляхом запровадження етикеток зі зміненою шкалою А–G для груп продуктів, на які поширюється дія делегованих регламентів Комісії (ЄС) № 1059/2010 ⁽¹⁵⁾, (ЄС) № 1060/2010 ⁽¹⁶⁾, (ЄС) № 1061/2010 ⁽¹⁷⁾, (ЄС) № 1062/2010 ⁽¹⁸⁾ та (ЄС) № 874/2012 ⁽¹⁹⁾, а також Директиви 96/60/ЄС, щоб демонструвати етикетки зі зміненою шкалою як у магазинах, так і при продажу через Інтернет, протягом 12 місяців з дати набуття ними чинності.

6. Стосовно продуктів, щодо яких Комісія може здійснити подальшу зміну шкали етикеток згідно з параграфом 3, Комісія переглядає етикетку задля зміни її шкали, якщо Комісія оцінює, що:

- (a) 30 % одиниць моделей, що належить до групи продуктів, які продаються на ринку Союзу, належить до найвищого за енергоефективністю класу А, та можна очікувати подальшого технологічного прогресу; або
- (b) 50 % одиниць моделей, що належить до групи продуктів, які продаються на ринку Союзу, належить до двох найвищих за енергоефективністю класів А і В, та можна очікувати подальшого технологічного прогресу.

7. Якщо Комісія вважає, що умови пункту (а) або (б) параграфа 6 виконані, вона повинна провести вивчення щодо перегляду.

Якщо зазначені умови протягом восьми років з дати набуття чинності відповідним делегованим актом не були виконані щодо конкретної групи продуктів, Комісія повинна визначити перепони, якщо вони були, що не дали змогу етикетці виконати свою роль.

Щодо нових етикеток Комісія повинна провести підготовче дослідження на основі орієнтовного переліку груп продуктів, визначеного у робочому плані.

Комісія повинна завершити вивчення щодо перегляду, представити Консультаційному форуму результати та, за потреби, проект делегованого акта протягом 36 місяців з моменту оцінки Комісією, що були виконані умови, зазначені у пункті (а) або (б) параграфа 6. Консультаційний форум обговорює оцінку та вивчення щодо перегляду.

8. Коли етикетку запроваджують або змінюють її шкалу, Комісія повинна переконатися, що на момент запровадження етикетки немає продуктів, які можуть бути віднесені до класу енергоспоживання А, та що очікуваний строк, протягом якого більшість моделей буде віднесена до такого класу, становить не менше 10 років.

9. Як відступ від параграфа 8, якщо очікується швидший розвиток технологій, повинні бути встановлені вимоги, щоб на момент запровадження етикетки не було продуктів, які можуть бути віднесені до класів енергоспоживання А і В.

10. Якщо на підставі імплементаційного інструмента з екодизайну, ухваленого відповідно до Директиви 2009/125/ЄС, у певній групі продуктів більше не допускається введення в обіг або експлуатацію моделей, що належать до класу енергоспоживання Е, F або G, такий клас або класи повинні бути позначені на етикетці сірим кольором, як вказано у відповідному делегованому акті. Етикетка з сірими класами застосовується тільки до нових одиниць продукту, введених в обіг або експлуатацію.

11. Якщо з технічних причин неможливо визначити сім класів енергоспоживання, що відповідають суттєвій економії енергії та витрат з точки зору споживача, як відступ від пункту (14) статті 2 етикетка може мати менше класів. У такому разі повинен зберігатися кольоровий спектр етикетки — від темно-зеленого до червоного.

12. Комісія повинна здійснювати повноваження та обов'язки, покладені на неї цією статтею, відповідно до статті 16.

13. Якщо на підставі параграфа 1 або 3 шкалу етикетки змінюють:

(а) постачальник повинен, коли вводить продукт в обіг, надати дилеру і наявну етикетку, і етикетку зі зміненою шкалою, а також інформаційні листи продукту на період, що починається за чотири місяці до дати, визначеної у відповідному делегованому акті як дата початку демонстрування етикетки зі зміненою шкалою.

Як відступ від першого підпараграфа цього пункту, якщо наявна етикетка та етикетка зі зміненою шкалою вимагають різних випробувань моделі, постачальник може не надавати наявну етикетку разом із одиницями моделей, які вводять в обіг або експлуатацію протягом чотиримісячного періоду до дати, визначеної у відповідному делегованому акті як дата початку демонстрування етикетки зі зміненою шкалою, якщо жодні одиниці такої моделі чи еквівалентних моделей не були введені в обіг або експлуатацію до початку чотиримісячного періоду. У такому разі дилер не повинен надавати такі одиниці для продажу до зазначеної дати. Постачальник повинен якнайшвидше повідомляти відповідного дилера про такі наслідки, зокрема коли він включає такі одиниці до своєї пропозиції дилерам.

(б) для продуктів, введених в обіг або експлуатацію до початку чотиримісячного періоду, постачальник повинен з початку такого періоду передавати етикетки зі зміненою шкалою на запит дилера відповідно до статті 3(2). Для таких продуктів дилер повинен отримати етикетку зі зміненою шкалою згідно зі статтею 5(2).

Як відступ від вимог першого підпараграфа цього пункту:

(і) дилеру, який не в змозі отримати етикетку зі зміненою шкалою відповідно до першого підпараграфа цього пункту для одиниць, які вже є в нього в запасі, тому що постачальник припинив свою діяльність, дозволяють продаж таких одиниць виключно з етикеткою, шкалу якої не було змінено, протягом дев'яти місяців з дати, визначеної у відповідному делегованому акті як дата початку демонстрування етикетки зі зміненою шкалою; або

(іі) якщо етикетка, шкалу якої не було змінено, та етикетка зі зміненою шкалою вимагають різних випробувань моделі, постачальника звільняють від зобов'язання надавати етикетку зі зміненою шкалою для одиниць, які вводять в обіг або експлуатацію до чотиримісячного періоду, якщо жодні одиниці такої моделі чи еквівалентних моделей не вводяться в обіг або експлуатацію після початку чотиримісячного

періоду. У такому разі дилеру дозволяють продаж таких одиниць виключно з етикеткою, шкалу якої не було змінено, протягом дев'яти місяців з дати, визначеної у відповідному делегованому акті як дата початку демонстрування етикетки зі зміною шкали.

- (с) дилер повинен замінити наявні етикетки на продуктах, що демонструються як у магазинах, так і при продажі через Інтернет, на етикетки зі зміненою шкалою протягом 14 робочих днів з дати, визначеної у відповідному делегованому акті як дата початку демонстрування етикетки зі зміненою шкалою. Дилер не повинен демонструвати етикетки зі зміненою шкалою до зазначеної дати.

Як відступ від пунктів (а), (b) і (с) цього параграфу, делеговані акти, зазначені в пункті (е) статті 16(3), можуть передбачати конкретні правила для етикеток енергоефективності, надрукованих на пакованні.

Стаття 12

База даних продуктів

1. Комісія повинна створити та підтримувати базу даних продуктів, що складається з відкритої частини, частини, що стосується відповідності, та онлайнного порталу для доступу до зазначених двох частин.

База даних продуктів не замінює та не змінює обов'язки органів ринкового нагляду.

2. База даних продуктів слугує для таких цілей:

- (а) сприяти органам ринкового нагляду у виконанні ними своїх обов'язків відповідно до цього Регламенту та відповідних делегованих актів, включно із забезпеченням їх дотримання;
- (b) надавати громадськості інформацію про введені в обіг продукти, їхні етикетки енергоефективності та інформаційні листи продукту;
- (с) надавати Комісії актуальну інформацію про енергоефективність продуктів задля перегляду етикеток енергоефективності;

3. Відкрита частина бази даних та онлайнний портал повинні містити інформацію, що її визначено в пунктах 1 і 2 додатка I відповідно, яка повинна бути оприлюднена. Відкрита частина бази даних повинна відповідати критеріям із параграфу 7 цієї статті та функціональним критеріям, визначеним у пункті 4 додатка I.

4. Доступ до частини бази даних продуктів, що стосується відповідності, повинен бути тільки в органів ринкового нагляду та Комісії, і вона повинна містити інформацію, визначену в пункті 3 додатка I, включно з конкретними частинами технічної документації, що зазначені у параграфі 5 цієї статті. Частина, що стосується відповідності, повинна відповідати критеріям із параграфів 7 і 8 цієї статті та функціональним критеріям, визначеним у пункті 4 додатка I.

5. Обов'язкові конкретні частини технічної документації, які повинні бути внесені постачальником до бази даних, повинні охоплювати тільки:

- (а) загальний опис моделі, достатній для однозначної та легкої ідентифікації;
- (b) покликання на застосовані гармонізовані стандарти або на інші використані стандарти вимірювання;
- (с) конкретні запобіжні заходи, вжиті під час збирання, встановлення, обслуговування чи випробовування моделі;
- (d) виміряні технічні параметри моделі;
- (е) розрахунки, здійснені щодо виміряних параметрів;
- (f) умови випробувань, якщо вони не описані достатньою мірою в пункті (b).

Крім того, постачальник може добровільно вивантажувати до бази даних додаткові частини технічної документації.

6. Коли дані, інші ніж визначені у параграфі 5 або недоступні у відкритій частині бази даних, стають необхідними для органів ринкового нагляду та/або Комісії для здійснення своїх обов'язків згідно з цим Регламентом, вони мають змогу на запит отримати такі дані від постачальника.

7. База даних продуктів створюється відповідно до таких критеріїв:

- (а) мінімізація адміністративного тягаря для постачальника та інших користувачів бази даних;
- (b) зручність для користувача та результативність за витратами; та

- (c) автоматичне уникання надмірної реєстрації.
8. Частина бази даних продуктів, що стосується відповідності, створюється відповідно до таких критеріїв:
- (a) захист від нецільового використання та забезпечення конфіденційності інформації шляхом суворих заходів безпеки;
 - (b) права доступу на основі принципу службової необхідності;
 - (c) опрацювання персональних даних згідно з положеннями Регламенту (ЄС) № 45/2001 і Директиви 95/46/ЄС, у застосовних випадках;
 - (d) обмеження доступу до даних за обсягом для запобігання копіюванню великих наборів даних;
 - (e) простежуваність доступу до даних для постачальника щодо його технічної документації.
9. Дані з частини бази даних, що стосується відповідності, опрацьовують згідно з Рішенням Комісії (ЄС, Євратом) 2015/443 ⁽²⁰⁾. Зокрема, застосовуються конкретні заходи з кібербезпеки, передбачені Рішенням Комісії (ЄС, Євратом) 2017/46 ⁽²¹⁾ і його імплементаційними правилами. Рівень конфіденційності повинен відображати потенційну шкоду внаслідок розкриття таких даних неуповноваженим особам.
10. Постачальник повинен мати доступ до інформації, яку він вносить до бази даних продуктів на підставі статті 4 (1) і (2), і права її редагування. Запис змін, разом із відстеженням дат будь-якого редагування, зберігається для цілей ринкового нагляду.
11. Споживачі, які використовують відкриту частину бази даних продуктів, повинні мати змогу легко ідентифікувати найкращий клас енергоспоживання, заповнений для кожної групи продуктів, що даватиме їм змогу порівнювати характеристики моделей і обирати найбільш енергоефективні продукти.
12. Комісія повинна мати повноваження визначати за допомогою імплементаційних актів операційні деталі роботи бази даних продуктів. Після консультацій із Консультаційним форумом, передбаченим у статті 14, такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 18(2).

Стаття 13

Гармонізовані стандарти

1. Після ухвалення на підставі статті 16 цього Регламенту делегованого акта, що визначає конкретні вимоги до маркування, Комісія повинна, відповідно до Регламенту (ЄС) № 1025/2012, опублікувати в *Офіційному віснику Європейського Союзу* покликання на гармонізовані стандарти, що відповідають належним вимогам до вимірювання та розрахунку з делегованого акта.
2. Якщо такі гармонізовані стандарти застосовуються під час оцінювання відповідності продукту, модель вважають такою, що відповідає належним вимогам до вимірювання та розрахунку з делегованого акта.
3. Гармонізовані стандарти повинні, наскільки це можливо, бути спрямовані на моделювання використання в реальних умовах, за одночасного збереження стандартних методів випробування. Методи випробування, крім того, повинні враховувати пов'язані витрати для галузі та малих і середніх підприємств (МСП).
4. Включені до гармонізованих стандартів методи вимірювання та розрахунку повинні бути надійними, точними та відтворюваними, а також узгодженими з вимогами статті 3(4) і (5).

Стаття 14

Консультаційний форум

1. У ході своєї діяльності відповідно до цього Регламенту Комісія повинна впевнитися у збалансованій участі щодо кожного делегованого акта, ухваленого на підставі статті 16, і кожного імплементаційного акта, ухваленого на підставі статті 12(12) цього Регламенту, представників держав-членів і заінтересованих сторін, що мають стосунок до відповідної групи продуктів, таких як підприємства (включно з МСП і кустарною промисловістю), профспілки, торговці, роздрібні торговці, імпортери, природоохоронні групи та організації споживачів. З цієї метою, Комісія повинна створити Консультаційний форум, на якому зустрічаються такі сторони. Такий Консультаційний форум повинен бути поєднаний із Консультаційним форумом, зазначеним у статті 18 Директиви 2009/125/ЄС.
2. У відповідних випадках, при підготовці делегованих актів Комісія повинна випробовувати дизайн і перевіряти зміст етикеток для конкретних груп продуктів разом із представницькими групами споживачів у Союзі, щоб

забезпечити чітке розуміння таких етикеток.

Стаття 15

Робочий план

Комісія після консультацій із Консультаційним форумом, зазначеним у статті 14, повинна розробити та оприлюднити довгостроковий робочий план. Робочий план визначає орієнтовний перелік груп продуктів, які вважаються пріоритетними для ухвалення делегованих актів. Робочий план повинен також визначати плани перегляду та зміни шкали етикеток для груп продуктів згідно зі статтею 11(4) і (5), за винятком зміни шкали етикеток, які були чинними станом на 1 серпня 2017 року, для яких зміна шкали передбачена у статті 11 цього Регламенту.

Комісія періодично оновлює робочий план після консультацій із Консультаційним форумом. Такий робочий план може бути поєднаний із робочим планом, якого вимагає стаття 16 Директиви 2009/125/ЄС, і переглядається кожні три роки.

Комісія повинна щорічно інформувати Європейський Парламент і Раду щодо прогресу, досягнутого у виконанні робочого плану.

Стаття 16

Делеговані акти

1. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 17 для доповнення цього Регламенту шляхом встановлення детальних вимог, що стосуються етикеток для конкретних груп продуктів.

2. У делегованих актах, зазначених у параграфі 1, визначаються групи продуктів, які відповідають таким критеріям:

- (a) згідно з найновішою доступною статистикою та з урахуванням кількості продуктів, введених в обіг на ринку Союзу, група продуктів повинна мати значний потенціал для заощадження енергії та, у відповідних випадках, інших ресурсів;
- (b) у групі продуктів моделі з еквівалентною функціональністю повинні суттєво відрізнятися за відповідними рівнями ефективності;
- (c) вони не повинні справляти значний негативний вплив на цінову доступність та вартість життєвого циклу групи продуктів;
- (d) запровадження вимог щодо енергетичного маркування для групи продуктів не повинно справляти значний негативний вплив на функціональність продукту під час використання;

3. Делеговані акти, що стосуються конкретних груп продуктів, повинні визначати, зокрема:

- (a) означення конкретної групи продуктів, що відповідає означенню «пов'язаного з енергоспоживанням продукту», визначеному в пункті 1 статті 2, яку повинні охоплювати детальні вимоги до маркування;
- (b) дизайн і зміст етикетки, включно зі шкалою A–G, що показує споживання енергії, яка, наскільки це можливо, повинна мати однакові характеристики дизайну в різних групах продуктів і бути чіткою та розбірливою в усіх випадках. Крок класифікації A–G повинен відповідати суттєвій економії енергії та витрат і, з точки зору споживача, повинен забезпечувати належну диференціацію продуктів. Також повинно визначитися, яким чином крок класифікації A–G та, якщо застосовно, споживання енергії відображається на видному місці етикетки;
- (c) у відповідних випадках, використання інших ресурсів та додаткову інформацію, що стосується продукту. У такому разі, етикетка повинна наголошувати на енергоефективності продукту. Додаткова інформація повинна бути однозначною і не справляти негативного впливу на чітку зрозумілість та дієвість етикетки в цілому для споживачів. Вона повинна ґрунтуватися на даних, що стосуються фізичних характеристиках продукту, які можуть бути виміряні та перевірені органами ринкового нагляду;
- (d) у відповідних випадках, включення до етикетки покликання, яке дає змогу споживачам ідентифікувати енергетично розумні продукти, тобто здатні автоматично змінювати та оптимізувати свої моделі споживання у відповідь на зовнішні стимули (як-от сигнали від центральної системи управління енергією будинку або через неї, цінові сигнали, сигнали прямого керування, локальні вимірювання) або здатні

надавати інші послуги, що підвищують енергоефективність та збільшення частки відновлюваної енергії, щоб поліпшити вплив енергоспоживання на довкілля в рамках усієї енергосистеми;

- (e) місця демонстрування етикетки, як-от: прикріплена до одиниці продукту, якщо це не завдає шкоди, надрукована на пакованні, надана в електронному форматі, демонструється через Інтернет, — з урахуванням вимог статті 3(1) і наслідків для споживачів, постачальників і дилерів;
- (f) у відповідних випадках, електронні засоби маркування продуктів;
- (g) спосіб, у який етикетка та інформаційний лист продукту повинні надаватися у разі дистанційного продажу;
- (h) зміст, що вимагається, та, у відповідних випадках, формат та інші деталі щодо інформаційного листа продукту та технічної документації, включно з можливістю внесення параметрів інформаційного листа продукту до бази даних відповідно до статті 3(1);
- (i) допустимі відхилення для цілей верифікації, які держави-члени повинні використовувати при перевірці відповідності вимогам;
- (j) те, яким чином клас енергоспоживання та діапазон класів ефективності, наявні на етикетці, повинні бути включені у візуальну рекламу та технічні промоційні матеріали, з урахуванням питань розбірливості та видимості;
- (k) методи вимірювання та розрахунку, зазначені у статті 13, які повинні використовуватися для визначення етикетки та інформації з інформаційного листа продукту, зокрема й означення індексу енергоефективності (EEI), або еквівалентний параметр;
- (l) те, чи вимагається для більших приладів вищий рівень енергоефективності задля віднесення до певного класу енергоспоживання;
- (m) формат будь-яких додаткових покликань на етикетці, що дає змогу споживачам отримувати доступ за допомогою електронних засобів до детальнішої інформації про характеристики продукту, включені до інформаційного листа продукту. Формат таких покликань може мати форму адреси веб-сайту, динамічного коду швидкого відгуку (QR-коду), покликання на етикетку, доступну онлайн, або будь-яких інших орієнтованих на споживача засобів;
- (n) те, яким чином класи енергоспоживання, що описують споживання енергії продуктом під час використання, повинні позначатися на інтерактивному дисплеї продукту, якщо це передбачено;
- (o) дату оцінювання та можливого подальшого перегляду делегованого акта;
- (p) у відповідних випадках, відмінності в енергетичних характеристиках у різних кліматичних регіонах;
- (q) щодо вимоги статті 4(6) зберігати інформацію в частині бази даних продуктів, що стосується відповідності — строк зберігання інформації менший за 15 років відповідно до середнього терміну служби продукту, залежно від випадку.

4. Комісія ухвалює окремий делегований акт для кожної конкретної групи продуктів. Коли Комісія вирішує щодо термінів ухвалення делегованого акта для конкретної групи продуктів, вона повинна не відкладати таке ухвалення з причин, пов'язаних із ухваленням делегованого акта щодо іншої конкретної групи продуктів, якщо виняткові обставини не вимагають іншого.

5. Комісія повинна підтримувати в актуальному стані реєстр усіх належних делегованих актів, а також інструментів, що продовжують Директиву 2009/125/ЄС, включно з повними покликаннями на всі відповідні гармонізовані стандарти.

Стаття 17

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надають Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 11(4) і (5), а також статті 16, покладають на Комісію на період у шість років, починаючи з 1 серпня 2017 року. Комісія складає звіт про здійснення делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення шестирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалюють рішення проти такого подовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 11(4) і (5), а також статті 16, можуть у будь-який час бути відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Воно набуває чинності у день, наступний після дня публікації рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або в пізнішу дату, вказану в ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.

4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, встановлених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення. Консультації з експертами держав-членів проводять після консультацій на підставі статті 14.

5. Щойно Комісія ухвалює делегований акт, вона одночасно повідомляє про це Європейський Парламент і Раду.

6. Делегований акт, ухвалений на підставі статті 11(4) і (5) та статті 16, набуває чинності, лише якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом двох місяців із дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до закінчення такого періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісію, що вони не матимуть заперечень. Такий період може бути подовжений на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 18

Процедура комітету

1. Комісії допомагає комітет, заснований відповідно до статті 19 Директиви 2009/125/ЄС. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У разі покликання на цей параграф, застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 19

Оцінювання та звітність

До 2 серпня 2025 року Комісія повинна оцінити імплементацію цього Регламенту та подати Європейському Парламенту і Раді звіт. Такий звіт повинен оцінити, наскільки дієво цей Регламент та делеговані й імплементаційні акти, ухвалені на підставі нього, дали змогу споживачам обирати ефективніші продукти, з урахуванням впливу на бізнес, споживання енергії, викиди парникових газів, діяльність з ринкового нагляду, а також витрат на створення та підтримання бази даних.

Стаття 20

Скасування і перехідні положення

1. Директиву 2010/30/ЄС скасувати з 1 серпня 2017 року.

2. Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент і читати згідно з кореляційною таблицею, наведеною в додатку II.

3. Для моделей, одиниці яких були введені в обіг або експлуатацію відповідно до Директиви 2010/30/ЄС до 1 серпня 2017 року, постачальник повинен протягом періоду, що закінчується через п'ять років після виготовлення останньої одиниці, зробити електронну версію технічної документації доступною для інспектування протягом 10 днів з моменту отримання запиту від органів ринкового нагляду чи від Комісії.

4. Делеговані акти, ухвалені на підставі статті 10 Директиви 2010/30/ЄС і Директиви 96/60/ЄС, залишаються чинними до їх скасування делегованим актом, ухваленим на підставі статті 16 цього Регламенту, що охоплює відповідну групу продуктів.

Щодо груп продуктів, на які поширюється дія делегованих актів, ухвалених на підставі статті 10 Директиви 2010/30/ЄС, а також Директиви 96/60/ЄС, застосовують обов'язки згідно з цим Регламентом.

5. Щодо груп продуктів, на які вже поширюється дія делегованих актів, ухвалених на підставі статті 10 Директиви 2010/30/ЄС, а також Директиви 96/60/ЄС, у разі ухвалення Комісією делегованих актів на підставі статті 16 цього Регламенту, як відступ від пункту (b) статті 16(3) цього Регламенту може продовжувати застосовуватися класифікація енергоефективності, запроваджена Директивою 2010/30/ЄС, до дати застосування делегованих актів, що запроваджують етикетки зі зміненою шкалою на підставі статті 11 цього Регламенту.

Набуття чинності та застосування

Цей Регламент набуває чинності на четвертий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 1 серпня 2017 року.

Як відступ від другого параграфу, статтю 4 про обов'язки постачальників щодо бази даних продуктів застосовують з 1 січня 2019 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

Вчинено у Страсбурзі 4 липня 2017 року.

За Європейський Парламент

Президент

A. TAJANI

За Раду

Президент

M. MAASIKAS

⁽¹⁾ [ОВ С 82, 03.03.2016, с. 6.](#)

⁽²⁾ Позиція Європейського Парламенту від 13 червня 2017 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та рішення Ради від 26 червня 2017 року.

⁽³⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС від 19 травня 2010 року про зазначення за допомогою маркування та нанесення стандартної інформації про продукт щодо обсягів споживання енергії та інших ресурсів пов'язаними з енергоспоживанням продуктами [ОВ L 153, 18.06.2010, с. 1](#)).

⁽⁴⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС від 21 жовтня 2009 року про рамки для встановлення вимог до екодизайну для пов'язаних із енергоспоживанням продуктів [ОВ L 285, 31.10.2009 р., с. 10](#)).

⁽⁵⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2008 від 9 липня 2008 року щодо вимог до акредитації та ринкового нагляду у сфері реалізації продуктів та про скасування Регламенту (ЄЕС) № 339/93 ([ОВ L 218, 13.08.2008, с. 30](#)).

⁽⁶⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/95/ЄС від 3 грудня 2001 року про загальну безпечність продуктів ([ОВ L 11, 15.01.2002, с. 4](#)).

⁽⁷⁾ Рішення Європейського Парламенту і Ради № 768/2008/ЄС від 9 липня 2008 року про спільні рамки для реалізації продуктів та про скасування Рішення Ради 93/465/ЄЕС ([ОВ L 218, 13.08.2008, с. 82](#)).

⁽⁸⁾ Директива Комісії 96/60/ЄС від 19 вересня 1996 року про імплементацію Директиви Ради 92/75/ЄЕС стосовно енергетичного маркування побутових комбінованих прально-сушильних машин ([ОВ L 266, 18.10.1996, с. 1](#)).

⁽⁹⁾ [ОВ L 123, 12.05.2016, с. 1](#).

⁽¹⁰⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил та загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень ([ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13](#)).

⁽¹¹⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1025/2012 від 25 жовтня 2012 року про європейську стандартизацію та про внесення змін до директив Ради 89/686/ЄЕС та 93/15/ЄЕС і директив Європейського Парламенту і Ради 94/9/ЄС, 94/25/ЄС, 95/16/ЄС, 97/23/ЄС, 98/34/ЄС, 2004/22/ЄС, 2007/23/ЄС, 2009/23/ЄС та 2009/105/ЄС, а також про скасування Рішення Ради 87/95/ЄЕС та Рішення Європейського Парламенту і Ради № 1673/2006/ЄС ([ОВ L 316, 14.11.2012, с. 12](#)).

⁽¹²⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 811/2013 від 18 лютого 2013 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування обігрівачів приміщень, комбінованих обігрівачів, комплектів з обігрівача приміщень, терморегулятора і сонячної установки та комплектів з комбінованого обігрівача, терморегулятора і сонячної установки ([ОВ L 239, 06.09.2013, с. 1](#)).

⁽¹³⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 812/2013 від 18 лютого 2013 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування водонагрівачів, баків для зберігання гарячої води та комплектів з водонагрівача і сонячної установки ([ОВ L 239, 06.09.2013, с. 83](#)).

⁽¹⁴⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 2015/1187 від 27 квітня 2015 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування котлів на твердому паливі, комплектів з котла на твердому паливі, допоміжних обігрівачів, терморегуляторів і сонячних установок ([ОВ L 193, 21.07.2015, с. 43](#)).

⁽¹⁵⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 1059/2010 від 28 вересня 2010 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування побутових посудомийних машин ([ОВ L 314, 30.11.2010, с. 1](#)).

⁽¹⁶⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 1060/2010 від 28 вересня 2010 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування побутових холодильних приладів ([ОВ L 314, 30.11.2010, с. 17](#)).

⁽¹⁷⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 1061/2010 від 28 вересня 2010 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування побутових пральних машин (ОВ L 314, 30.11.2010, с. 47).

⁽¹⁸⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 1062/2010 від 28 вересня 2010 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування телевізорів (ОВ L 314, 30.11.2010, с. 64).

⁽¹⁹⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 874/2012 від 12 липня 2012 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергетичного маркування електричних ламп і світильників (ОВ L 258, 26.09.2012, с. 1).

⁽²⁰⁾ Рішення Комісії (ЄС, Євратом) 2015/443 від 13 березня 2015 року про безпеку в Комісії (ОВ L 72, 17.03.2015, с. 41).

⁽²¹⁾ Рішення Комісії (ЄС, Євратом) 2017/46 від 10 січня 2017 року про безпеку комунікаційних та інформаційних систем Європейської Комісії (ОВ L 6, 11.01.2017, с. 40).

ДОДАТОК I

ІНФОРМАЦІЯ, ЩО ПОВИННА БУТИ ВНЕСЕНА ДО БАЗИ ДАНИХ ПРОДУКТІВ, ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ КРИТЕРІЇ ДО ВІДКРИТОЇ ЧАСТИНИ БАЗИ ДАНИХ

1. Інформація, яку повинен внести до відкритої частини бази даних постачальник:
 - (a) найменування або торговельну марку, адресу, контактні дані та інші законні засоби ідентифікації постачальника;
 - (b) ідентифікатор моделі;
 - (c) етикетку в електронному форматі;
 - (d) клас (класи) енергоефективності та інші параметри з етикетки;
 - (e) параметри інформаційного листа продукту в електронному форматі.
2. Інформація, яку повинна внести Комісія на онлайн-порталі:
 - (a) контактні дані органів ринкового нагляду держави-члена;
 - (b) робочий план відповідно до статті 15;
 - (c) протоколи засідань Консультативного форуму;
 - (d) реєстр делегованих та імплементаційних актів, перехідні методи вимірювання та розрахунку і застосовні гармонізовані стандарти.
3. Інформація, яку повинен внести постачальник до частини бази даних, що стосується відповідності:
 - (a) ідентифікатор моделі всіх уже введених в обіг еквівалентних моделей;
 - (b) технічну документацію, як вказано у статті 12(5).

Комісія повинна надати покликання на Інформаційно-комунікаційну систему ринкового нагляду (ICSMS), що містить результати перевірок відповідності, здійснених державами-членами, та ухвалені тимчасові інструменти.
4. Функціональні критерії до відкритої частини бази даних продуктів такі:
 - (a) інформація про кожну модель продукту повинна отримуватися як окремий запис;
 - (b) повинен створюватися єдиний, доступний для перегляду, завантаження та друку файл етикетки енергоефективності кожної моделі, а також мовні варіанти повного інформаційного листа продукту всіма офіційними мовами Союзу;
 - (c) інформація повинна бути придатною до машинного зчитування, сортування та пошуку, з дотриманням відкритих стандартів для використання третіми особами та безкоштовною;
 - (d) повинна бути створена та підтримувана онлайн-служба підтримки чи контактний пункт для постачальника, покликання на який чітко зазначене на електронному порталі.

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 2010/30/ЄС	Цей Регламент

Стаття 1(1)	Стаття 1(1)
Стаття 1(2)	—
Стаття 1(3)(a) і (b)	Стаття 1(2) (a) і (b)
Стаття 1(3)(c)	—
Стаття 2	Стаття 2
Стаття 2(a)	Стаття 2, пункт 1
Стаття 2(b)	Стаття 2, пункт 22
Стаття 2(c)	—
Стаття 2(d)	—
Стаття 2(e)	—
Стаття 2(f)	—
Стаття 2(g)	Стаття 2, пункт 13
Стаття 2(h)	Стаття 2, пункт 14
Стаття 2(i)	Стаття 2, пункт 8
Стаття 2(j)	Стаття 2, пункт 9
Стаття 2(k)	—
Стаття 3	Стаття 7
Стаття 3(1)(a)	Стаття 7(3)
Стаття 3(1)(b)	Стаття 6(с)
Стаття 3(1)(c)	Стаття 7(3)
Стаття 3(1)(d)	Стаття 8(2)
Стаття 3(2)	Стаття 6(b) і стаття 9
Стаття 3(3)	Стаття 8(1)
Стаття 3(4)	—

Стаття 4(a)	Стаття 5
Стаття 4(b)	—
Стаття 4(c)	Стаття 6(a)
Стаття 4(d)	Стаття 6(a)
Стаття 5	Стаття 3(1) та стаття 6
Стаття 5(a)	Стаття 3(1) (a)
Стаття 5(b), пункти (i), (ii), (iii) і (iv)	Стаття 4(6) і додаток I
Стаття 5(c)	Стаття 4(6)
Стаття 5(d)	Стаття 3(1)
Стаття 5(d), другий підпараграф	Стаття 3(1)
Стаття 5(e)	Стаття 3(1)
Стаття 5(f)	—
Стаття 5(g)	Стаття 3(1)
Стаття 5(h)	—
Стаття 6	Стаття 5(1) та стаття 6
Стаття 6(a)	Стаття 5(1) (a)
Стаття 6(b)	Стаття 5(1) (a)
Стаття 7	Стаття 16(3) (e) і (g)
Стаття 8(1)	Стаття 7(1)
Стаття 8(2)	—
Стаття 9(3)	Стаття 7(2)
Стаття 9(4)	—
Стаття 10(1)	Стаття 16
Стаття 10(1), другий параграф	Стаття 16(2)
Стаття 10(1), третій параграф	—

Стаття 10(1), четвертий параграф	Стаття 16(3) (с)
Стаття 10(2)(а)	Стаття 16(2) (а)
Стаття 10(2)(b)	Стаття 16(2) (b)
Стаття 10(2)(с)	—
Стаття 10(3)(а)	—
Стаття 10(3)(b)	—
Стаття 10(3)(с)	Стаття 14
Стаття 10(3)(d)	—
Стаття 10(4)(а)	Стаття 16(3) (а)
Стаття 10(4)(b)	Стаття 16(3) (k)
Стаття 10(4)(с)	Стаття 16(3) (h)
Стаття 10(4)(d)	Стаття 16(3) (b)
Стаття 10(4)(d), другий параграф	—
Стаття 10(4)(d), третій параграф	Стаття 16(3) (b)
Стаття 10(4)(d), четвертий параграф	Стаття 11(3)
Стаття 10(4)(d), п'ятий параграф	Стаття 11
Стаття 10(4)(е)	Стаття 16(3) (е)
Стаття 10(4)(f)	Стаття 16(3) (h)
Стаття 10(4)(g)	Стаття 16(3) (j)
Стаття 10(4)(h)	Стаття 11(3)
Стаття 10(4)(i)	Стаття 16(3) (i)
Стаття 10(4)(j)	Стаття 16(3)

	(о)
Стаття 11(1)	Стаття 17(2)
Стаття 11(2)	Стаття 17(5)
Стаття 11(3)	Стаття 17(1)
Стаття 12(1)	Стаття 17(3)
Стаття 12(2)	—
Стаття 12(3)	Стаття 17(3)
Стаття 13	Стаття 17(6)
Стаття 14	Стаття 19
Стаття 15	Стаття 7(4)
Стаття 16	—
Стаття 17	Стаття 20
Стаття 18	Стаття 21
Стаття 19	Стаття 21
Додаток I	—
—	Додаток I
Додаток II	Додаток II